Lietas Nr. 11290029214
Lietas arhīva Nr. K22-0185-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ludzā, 2014.gada 9.jūlijā

Ludzas rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis Gunārs Strucinskis,

ar sekretāri Veroniku Geceviču,

tulci Jeļenu Muleri,

piedaloties prokurorei Anitai Leščinskai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/ (*/pers. A/*), dzimuša /datums/Tadžikistānā, apsūdzībā par Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu un

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ izdarīja kukuļa, tas ir, materiālu vērtību, nodošanu personiski valsts amatpersonai, lai tā, izmantojot savu dienesta stāvokli, izdarītu kukuļdevēja interesēs kādu darbību, proti:

2014.gada 20.jūnijā ap pulksten 11.^{30} /pers. A/ vadīja automašīnu „Mercedes Benz Sprinter", valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, Ludzā, Krāslavas ielā, kur viņu apturēja Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Valerians Konovalovs. Policijas darbinieks konstatēja, ka /pers. A/ ir izdarījis Ministru kabineta noteikumu Nr.571 ,,Ceļu satiksmes noteikumi" 35.5.punkta pārkāpumu, jo mehāniskā transportlīdzekļa vadītājam jābūt klāt dokumentam par veikto valsts tehnisko apskati vai tehnisko kontroli uz ceļiem; ja uz transportlīdzekļa nav attiecīgās vizuālās informācijas (uzlīmes), vai Ceļu satiksmes drošības direkcijas izsniegta vienas dienas atļauja piedalīties ceļu satiksmē, lai veiktu valsts tehnisko apskati. /pers. C/ norādīja /pers. A/ par izdarīto pārkāpumu un informēja par administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu. /pers. A/ /pers. C/ kā valsts amatpersonai piedāvāja kukuli - 20,00 ASV dolārus par to, lai viņš nesastādītu administratīvā pārkāpuma protokolu. Bet kad /pers. C/ kukuli nepieņēma, /pers. A/ kukuli - 20,00 ASV dolārus ielika diplomātā, kurš atradās policijas amatpersonas dienesta automašīnā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā,prokurore tam piekrita.

Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem, uzskata, ka tie apstiprina apsūdzētā /pers. A/ vainu. Tāpēc, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, nolēma tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt, jo apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu un viņš piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai. Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar visiem lietas materiāliem, to kopumā un savstarpējā saistībā. Līdz ar to pierādījumu analīze un to uzskaitījums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu nav nepieciešami. Pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētā /pers. A/ darbības ir pareizi kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 323.panta pirmo daļu.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu – izdarīts smags noziegums valsts institūciju dienestā, kā arī apsūdzētā personību. Viņš Latvijas Republikā nav kriminālsodīts (lietas 31.lapa), ir divi administratīvie sodi (lietas 32.lapa), algotu darbu nestrādā (lietas 19.-20.lapa). Turklāt tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu /pers. A/ atbildību mīkstinošs apstāklis ir savas vainas atzīšana noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošana. Atbilstoši Krimināllikuma 48.pantam viņam atbildību pastiprinošu apstākļu nav.

Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķu sasniegšanai, proti, lai aizsargātu sabiedrības drošību, personu sodītu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panāktu, lai viņš pildītu likumus un atturētos no turpmākas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. A/ piemērojams reāls sods.

Tā kā apsūdzētais /pers. A/ izdarīja smagu noziegumu valsts institūciju dienestā, nav atbildību pastiprinošu apstākļu, Latvijas Republikā nav kriminālsodīts, ir divas reizes administratīvi sodīts, tiesa uzskata, ka viņam piemērojama īslaicīga brīvības atņemšana. Savukārt brīvības atņemšana viņam nav nosakāma, jo būtu pārāk bargs sods, kas ir nesamērīgs ar nodarījumu raksturu un apsūdzētā personību. Nosakot īslaicīgas brīvības atņemšanas termiņu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atbildību mīkstinošs apstāklis un lietā nav ziņu par kriminālsodāmībām. Tāpēc soda termiņš piespriežams tuvāk likumā noteiktajai minimālajai robežai.

Arī piespiedu darbs /pers. A/ nav piemērojams, jo viņš ir citas valsts pilsonis ar pastāvīgu dzīvesvietu un nodarbošanos ārpus Latvijas Republikas teritorijas. Tāpēc šī soda izpilde būtu apgrūtināta vai neiespējama.

/pers. A/ nav piemērojams minētā panta sankcijā paredzētais vieglākais sods – naudas sods, jo oficiāli viņš nestrādā. Apsūdzētais paskaidroja, ka ienākumi ir līdz 1000 ASV dolāriem mēnesī, taču lietā nav ziņu par viņa iespējām samaksāt naudas sodu likumā noteiktajā desmit minimālo mēnešalgu (EUR 3200) apmērā par smagu noziegumu. Turklāt apsūdzētajam apgādībā ir slima māte un divi mazgadīgi bērni, kuru uzturēšanai nepieciešami līdzekļi. Līdz ar to tiesa secina, ka šo iemeslu dēļ likumā noteiktajā laikā nebūs nodrošināta iespēja naudas soda samaksai.

Krimināllikuma 52.panta ceturtajā daļā paredzēts, ka apcietinājumu tiesa ieskaita soda laikā, vienu apcietinājuma dienu rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu. Tādējādi apsūdzētajam /pers. A/ aizturēšanas termiņš no 2014.gada 20.jūnija līdz 2014.gada 21.jūnijam – 1 (viena) diena un apcietinājumā pavadītais laiks no 2014.gada 21.jūnija līdz 2014.gada 9.jūlijam –18 (astoņpadsmit) dienas, pavisam kopā 19 (deviņpadsmit) dienas, ieskaitāms izciestajā īslaicīgas brīvības atņemšanas sodā.

Lai nodrošinātu sprieduma izpildi, apsūdzētajam /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums ir atstājams līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 6.punkts noteic, ka lietas, kuras bija paredzētas vai tika izmantotas noziedzīga nodarījuma izdarīšanai, konfiscē, bet, ja tām nav vērtības, - iznīcina. Līdz ar to lietiskais pierādījums – naudas zīme 20 ASV dolāru vērtībā, kas 2014.gada 25.jūnijā nodota glabāšanai Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ludzas iecirkņa lietisko pierādījumu glabātavas seifā, ir konfiscējama kā lieta, kas tika izmantota noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 235.pantu lietiskais pierādījums - CD-R disks ar videoierakstu glabājams kopā ar krimināllietas materiāliem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514., 520., 527., 528. un 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ (*/pers. A/*), dzimušu /datums/Tadžikistānā, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 (divdesmit) dienām.

Ieskaitīt /pers. A/ (*/pers. A/*) izciestajā īslaicīgās brīvības atņemšanas sodā aizturēšanas termiņu no 2014.gada 20.jūnija līdz 2014.gada 21.jūnijam – 1 (vienu) dienu un apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 21.jūnija līdz 2014.gada 9.jūlijam – 18 (astoņpadsmit) dienas, pavisam kopā 19 (deviņpadsmit) dienas.

Drošības līdzekli /pers. A/ (*/pers. A/*) līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstāt iepriekšējo – apcietinājumu.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā konfiscēt lietisko pierādījumu – naudas zīmi 20 ASV dolāru vērtībā, kas glabājas Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ludzas iecirkņa lietisko pierādījumu glabātavas seifā, bet CD-R disku ar videoierakstu glabāt kopā ar krimināllietas materiāliem.

Spriedumu 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā var pārsūdzēt vai par to var iesniegt prokurora protestu Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Ludzas rajona tiesā.

Tiesnesis G.Strucinskis